

Prof. Dr. Vladimir Brusic

School of Land and Food Sciences
and Institute for Molecular
Bioscience University
of Queensland, Australia

Dr. Vladimir Brusic a brisbane-i egyetem professzora (Bioinformatics and Database Management, School of Land and Food Sciences and the Institute for Molecular Biosciences) valamint a singapore-i egyetem tanszékvezetője.

Szakterülete: komputertudomány és immunológia. Rendszeresen vendégprofesszor az USA-ban és Angliában, valamint több ausztrál egyetemen. 16 PhD-hallgató végzett irányítása alatt, jelenleg 7 PhD-hallgatója van.

Brusic professzor szakmai érdeklődésének középpontjában az immunrendszer integratív megközelítése áll. Korábban, a világon először, immunológiai adatbázisokat épített fel és modellezte az immunfolyamatokat. Jelenleg specifikus immunadatbankokat hoz létre, és rendezett immunaktivációs modelleket alakít ki. Ennek során matematikai modelleket, bioinformatikai eljárásokat és immunológiai kísérleti adatbázisokat helyez egy közös rendszerbe. Vladimir Brusic számos adatbázis létrehozója (MHCPEP – MHC-hez kötődő peptidok, FIMM – funkcionális immunológiai adatbázis, SCORPION – skorpió toxinok adatbázis, MOLLUSK – conotoxin adatbázis, ALLERGEN – allergén-adatbázis, PREDICT/PredModel – MHC-peptid kötés előrebecsülő adatbázis).

Brusic professzor az *immunomika* fogalom egyik megteremtője, amely a modern immunológia egyik legjelentősebb változása volt, átalakítva a modern vakcinológia és allergia technológiáját és tudományát. Brusic professzor a Nemzetközi Immunomikai Társaság alapító alelnöke és az Immunome Research társ editora, több nemzetközi folyóirat és tudományos társaság vezetőségi tagja.

Brusic professzor számos jelentős elismerést és nagyobb grant-et nyert el [pl. legújabban Contracts Award NIH-NIAID (USD 509,609.00), Core funding grant (USD 2,000,000), Academic Research Fund, NIH research grant.]

76 cikket, 9 könyvfejezetet, 2 könyvet és 14 referált konferenciaelőadást publikált.

Professor and Chair, Bioinformatics and Database Management, School of Land and Food Sciences and the Institute for Molecular Biosciences, University of Queensland, Brisbane, Australia. Project Director and Consultant Professor, Knowledge Discovery Department Institute for Infocomm Research, Singapore.

Speciality: computer science and immunology. Visiting Professor: UK, Australia, USA. Teaching activities in Australia, USA and UK, supervisor of 16 completed PhDs, presently seven graduated students.

Professor Vladimir Brusic, PhD, has dedicated his professional life to the integrative approaches to the study of the immune system. His earlier work, firstly involved collection and organization of immunological data and building models of molecular level interactions of the immune processes. His more recent work focuses on building specialist immunological databases and development of sophisticated models for simulation of immune processes. Professor Brusic made a major contribution by developing interdisciplinary approaches based on combining mathematical modelling and bioinformatics with experimental immunology for efficient studies of immune function. He is involved in generation of many databases (MHCPEP – a database of MHC binding peptides, FIMM – a database of functional immunology, SCORPION - a database of scorpion toxins, MOLLUSK – a database of conotoxins, ALLERGEN – allergen database, PREDICT/PredModel – program and interface for prediction of peptide binding to MHC molecules).

Dr. Brusic has been a pioneer of immunomics – the approach that is changing modern immunology. The main applications of his work focus on vaccinology and allergology. Professor Brusic is the founding vice-president of the International Immunomics Society and the Deputy Editor of the journal *Immunome Research*. He is in the board of many journals and international societies.

He received many awards and scholarships, such as just very recently the prestigious Contracts Award NIH-NIAID (USD 509,609.00), Core funding grant (\$2,000,000), Academic Research Fund, NIH research grant.

Dr. Brusic is Deputy editor-in-chief of *Immunome Research*, Member of the editorial board *Briefings in Bioinformatics* and regular reviewer of many scientific journals.

Publications: 76 journal articles, 9 book chapters, 2 edited books, 14 refereed conference articles.

Prof. Dr. Heinrich Schmidt-Gayk

Ruprecht-Karls-Universität
Heidelberg, Deutschland

Prof. Dr. Heinrich Schmidt-Gayk 1944-ben született.

Orvosegyetemi tanulmányait Erlangenben, Hamburgban és Marburgban végezte, vizsgáit 1968-ban fejezte be.

Doktori értekezését az „A parenterális táplálás és az anyagcsere-egyensúly” témában 1969-ben védte meg.

Szakvizsgát labormedicinából szerzett.

Tudományos tevékenységének fő területei a kalcium-anyagcsere, a tumordiagnosztika és a betegségek prevenciója.

1978-ban habilitált „A kalciumreguláló hormonok kimutatása” témában.

Jelenlegi tevékenységei:

Tagja az egyetem professzori karának és vezeti a Dr. Limbach, Prof. Schmidt-Gayk és Kollégái Laboratóriumot Heidelbergben.

Több mint 200 közlemény szerzője, 2 könyvnek a szerkesztője és több mint 20 könyvnek társszerzője.

Szerkesztője és kiadója a „Clinical Laboratory” folyóiratnak, melyet mind a Medline, mind az Index Medicus jegyez.

A Semmelweis Egyetemmel 1993-óta van rendszeres tudományos kapcsolatban, mely együttműködés keretében a kilencvenes évek közepén jelentősen hozzájárult a magyar vesebetegek csontanyagcsere-vizsgálatainak kialakításához.

He was born in 1944.

He completed his medical studies in Erlangen, Hamburg and Marburg in 1968.

The subject of his dissertation was the “Parenteral feeding and metabolic balance”, which was hold in 1969.

His special medical examination is laboratory medicine.

The main topic of his scientific activity is the calcium metabolism, tumor diagnostic and prevention of diseases.

He was qualified as lecturer at the university in 1978. The subject was “Measurement of calcium regulatory hormone”.

At present he is a member of the faculty of the University of Heidelberg and Gemeinschaftspraxis Dr. Limbach, Prof. Schmidt-Gayk und Kollegen, Heidelberg.

He is the author of more than 200 publications and 20 books and editor of two books.

He is the editor and publisher of the Journal of Laboratory Investigation registered by Index Medicus and medline.

Within the framework of scientific collaboration with Semmelweis University he seriously contributed to the development of the measurement of the bone metabolism of Hungarian kidney patients.

Prof. Dr. Jos Hoogmartens

Katholieke Univeriteit Leuven,
Belgium

Jos Hoogmartens 1945-ben született az ősi római utak kereszteződésénél elterülő Tongerenben, Belgium legrégebb városában. 1966-ban szerzett vegyész, 1969-ben gyógyszerész oklevelet, 1972-ben a Leuveni Katolikus Egyetemen doktori fokozatot a gyógyszerészeti tudományokban. 1972 és 1976 között Zairében, a Nemzeti Egyetemen gyógyszerész kémiai és gyógyszeranalízist tanított. Eközben 1975-ben a londoni National Institute for Biological Standards and Control, majd 1976-ban és 1977-ben a szintén Londonban szerkesztett Brit Gyógyszerkönyv munkájában vett részt. Visszatérve Belgiumba, megalapította a Leuveni Katolikus Egyetem Gyógyszeranalitikai Laboratóriumát. Ezen az egyetemen nyert docensi, majd egyetemi tanári kinevezést 1985-ben, illetve 1988-ban. 1988 és 1997 között szintén tanított a francia nyelvű testvérváros, Louvan Katolikus Egyetemen.

1997 és 1999 között a Janssen Pharmaceutica (Johnson & Johnson) analitikai fejlesztési osztályának vezetője volt, mely feladatot egyetemi tanári munkaköre megtartása mellett látott el. Jelenleg a Leuveni Katolikus Egyetem Gyógyszerész Kémiai Intézetében működő gyógyszer-analitikai laboratórium vezetője.

1978 óta a Belga Gyógyszerkönyvi Bizottságnak is munkatársa, 2000-től elnöke, miután 1992-től a Kémiai Albizottság elnöke volt. 1992 óta az Európai Gyógyszerkönyvi Bizottság tagja, 1985 óta az antibiotikumokkal foglalkozó szakértői csoport tagja. 1996 óta a WHO (World Health Organisation) szakértője.

Tudományos munkájának középpontjában a gyógyszeranalízis áll, különös tekintettel az antibiotikumokra.

Több mint 300 eredeti tudományos közleményben foglalkozott a gyógyszeranalízis kérdéseivel, munkáiban elsősorban a legfontosabb elválasztástechnikai módszereket (folyadék-kromatográfia, kapilláris elektroforézis, gázkromatográfia) alkalmazva. A Semmelweis

Egyetem Gyógyszerészi Kémiai Intézetével hosszú évek óta folyó együttműködés keretében ezidáig összesen 6 hónapban 6 fiatal magyar kutató dolgozott laboratóriumában. A Hoogmartens professzor körül kialakult tudományos iskola módszerei – többek közt a magyar munkatársakkal kidolgozottak is – jelentős számban kerültek be a gyógyszerminőséget biztosítani hivatott kiadványokba, így az Európai Gyógyszerkönyvbe, az Amerikai Gyógyszerkönyvbe és a Nemzetközi Gyógyszerkönyvbe.

Jos Hoogmartens professzor nős, négy gyermek édesapja.

Jos Hoogmartens was born in 1945 in Tongeren, the oldest city of Belgium, situated on a crossing of ancient Roman highways. He obtained degrees in chemistry (1966) and pharmacy (1969) and a doctorate in pharmaceutical sciences (1972) at the Catholic University of Leuven. He taught pharmaceutical chemistry and drug analysis at the Université Nationale du Zaïre (1972–1976). In 1975 he was a temporary collaborator of the National Institute for Biological Standards and Control, London and in 1976–1977 he was a collaborator of the British Pharmacopoeia, London. Back in Belgium he started up the laboratory for drug analysis at the Catholic University of Leuven, where he became professor in 1985 and full professor in 1988.

From 1988 to 1997 he also taught at the Université Catholique de Louvain. From 1997 to 1999 he was senior director of analytical development at Janssen Pharmaceutica (Johnson & Johnson), a responsibility that he combined with his professorship. He is currently the head of the laboratory for Pharmaceutical Chemistry and Drug Analysis of the Catholic University of Leuven.

Since 1978 he is a collaborator of the Belgian Pharmacopoeia Commission, where he is chairman of the chemistry subcommission since 1992 and chairman of the commission since 2000. Since 1985 he is a collaborator of the European Pharmacopoeia Commission in the antibiotics expert group. He is a member of the European Pharmacopoeia Commission since 1992. Also, he is an expert of the World Health Organisation since 1996.

His scientific work has focused on the analysis of drugs, with emphasis on antibiotics. In more than 300 original publications in international journals he covered various aspects of drug analysis by means of the major separation techniques such as liquid chromatography, capillary electrophoresis and gas chromatography. Several of his methods have been developed with collaborators from many different countries, including Hungary, and are prescribed by official textbooks such as the European Pharmacopoeia, the United States Pharmacopoeia and the International Pharmacopoeia.

Jos Hoogmartens is married and has four children.

Prof. Dr. Tibor Hortobágyi

Carolina University, College of Health
and Human Performance Department
of Exercise and Sport Science
Biomechanics Laboratory, USA

Prof. Dr. Hortobágyi Tibor a Magyar Testnevelési Főiskolán szerzett testnevelő tanári diplomát. Master of Science diplomáját és PhD-fokozatát a Massachusetts Egyetemen szerezte meg.

1979 és 1984 között a Magyar Testnevelési Főiskolán egyetemi tanársegédi, majd egyetemi docensi kinevezést kapott. 1989 és 1990 között a Denver Egyetemen egyetemi tanársegéd, 1990-től az East Carolina Egyetemen tanársegéd és docens. 2005-ben professzori kinevezést kapott az Exercise and Sport Science tanszékre. A Biomechanika laboratórium vezetője. A biomechanika és exercise science tantárgyak oktatója. Rendszeres meghívott előadója az Egyesült Államok-beli és külföldi egyetemeknek. A világ egyik legelismertebb exercise science professzora. Számatalan alapítvány, egyetemi tudományos bizottság vezetője, illetve tagja.

Kutatómunkáját diákkörösként a Magyar Testnevelési Főiskolán kezdte, amelyet megszakítás nélkül a mai napig folytat, és ma már nemzetközi hírnévű kutató, valamint egyetemek és kongresszusok meghívott előadója. Az American College of Sport Science évente megrendezett kongresszusai szimpóziúmainak állandó elnöke.

Kilencvenöt tudományos cikket publikált neves nemzetközi tudományos folyóiratokban. Impact faktor száma 113. Tanulmányainak idézettsége meghaladja a hétszázat. Konferencia absztraktjainak száma 197. Irodalmi munkásságát 7 könyvrészlet teszi teljessé.

Kutatói és oktatói munkásságát 13 kitüntetéssel díjazták. Harminchárom kutatási pályázatát támogatták jelentős pénzeszettekkel. Öt nemzetközi tudományos társaság tagja. Két tudományos folyóirat társszerkesztője és 20 nemzetközi tudományos folyóirat felkért bírálója.

A Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karával folyamatos a kapcsolata. A Kar tanáraival közösen nyolc tudományos közleménye van. Három alkalommal a Kar

meghívott előadója volt a PhD-képzésben. Részt vett a humánkineziológia szak graduális és PhD-programjának kidolgozásában. Rendszeresen hív meg Testnevelési és Sporttudományi karról PhD-hallgatókat és oktatókat közös kutatómunka végzésére.

Prof. Dr. Tibor Hortobágyi graduated from the Hungarian College of Physical Education in 1979, and he received his Master Degree and PhD at the University of Massachusetts in 1988 and 1990, respectively.

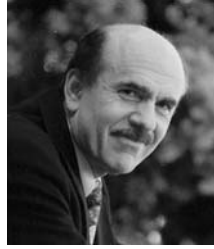
He started his academic career as a research associate at the Department of Physiology of the Hungarian University of Physical Education in 1979 and assistant professor then associate professor at the Department of Exercise Science until 1984. He was appointed research assistant at the University College, London in 1984, and at the University of Massachusetts in 1986. He was research consultant at the Department of Physiology, University of Denver between 1989 and 1990, and at the Michigan Orthopedics and Rehabilitation, Inc. between 1991 and 1993. He was visiting professor at the East Carolina University, Greenville between 1990–1993 and appointed director of the Biomechanical Laboratory. Now he is a full professor of biomechanics and exercise science at the Department of Exercise and Sport Science, East Carolina University. He has been an invited lecturer and guest professor more than three hundred times at numerous famous universities all over the world.

He started his research activities at the Hungarian College of Physical Education as student and became one of the most well-known and recognized scholar in exercise science. He published 95 scientific papers in the most admired journals, such as Physiology, Brain Research, Neurophysiology, Biomechanics, Medicine and Science in Sport and Exercise. His results and scientific findings have been cited more than six hundred times. His cumulative impact factor is 113. He has been author and co-author of seven books.

His research achievements was awarded 13 times. He received 33 research grants with a total amount of 3 million USD. He is a fellow of the American College of Sport Sciences and the chairman of the symposium of the annual congress of this society. He has been the member of five famous scientific societies. He has been the co-editor of two journals and reviewer of 20 scientific journals.

He has regular research collaboration with the professors and students of the Faculty of Physical Education and Sport Sciences. He is an invited lecturer and member of the Doctor School of the Faculty. He is also a member of the Sport Science Committee of the Hungarian Academy of Science. He often invites students and researchers from the faculty to his department for research.

Szövegforrás / Source: Prof. Dr. Tihanyi József

Prof. Dr. Louis Ignarro

Department of Pharmacology,
University of California

Louis Ignarro professzor, a University of California Gyógyszertani Intézetének egyetemi tanára, a nitrogén-monoxid szabadgyök kutatásában alkotott világraszólót azáltal, hogy felismerte, hogy a nitrogén-monoxid relaxálja a simaizmot, gátolja a trombocitaaggregációt, mediálja az erektilis funkciót és hatását a ciklikus GMP szintjének emelése révén fejté ki. Robert Furchgott professzorral egyidőben, tőle függetlenül, kimutatta továbbá, hogy a nitrogén-monoxid és a fenti cGMP-mediált mechanizmus felelős a nitroglicerinnel, valamint a korábban „endotél eredetű relaxáns faktor”-nak nevezett mediátor biológiai hatásaiért. A nitrogén-monoxid erekcióban kifejtett szerepének Ignarro Professzor általi felismerése vezetett a Viagra és hasonló típusú erektilis diszfunkció gyógyszereinek kifejlesztéséhez. Ignarro professzor 1998-ban Robert Furchgott és Ferid Murad professzorokkal együtt Nobel-díjat kapott a nitrogén-monoxid biológiai szerepének tisztázásáért. Számos tudományos társaság, többek között a National Academy of Sciences of the USA tagja. Ignarro professzor a jövő évi Semmelweis Symposiumon fog egy plenáris előadást tartani, és egyúttal személyesen át fogja venni a jelen Doctor Honoris Causa kitüntetést.

Professor Louis Ignarro, of the Department of Pharmacology, University of California, is world-renown in the research of nitric oxide free radical. Professor Ignarro discovered that nitric oxide relaxes vascular smooth muscle, inhibits platelet aggregation, is a neurotransmitter mediating erectile function, elicits its physiological actions via cyclic GMP, activates guanylyl cyclase by heme-dependent mechanisms. Simultaneously with and independently from Professor Robert Furchgott, he demonstrated that nitric oxide, and the above cGMP-dependent mechanism is responsible for the biological actions of nitroglycerin and

endothelium-derived relaxing factor. By discovering the role of nitric oxide in the process of penile erection, Professor Ignarro's work greatly contributed to the development of Viagra and similar drugs that are used to treat male erectile dysfunction. Professor Ignarro, together with Professor Robert Furchgott and Professor Ferid Murad, was awarded the Nobel Prize in 1998 for their work in clarifying the biological roles of nitric oxide. Professor Ignarro is a member of many distinguished scientific societies, including the National Academy of Sciences USA. Professor Ignarro will present a Keynote Lecture at the 2006 Semmelweis Symposium, where he will receive, in person, the present Doctor Honoris Causa award.

Prof. Dr. Cynthia K. Larive

Department of Chemistry
University of California
(Riverside), USA

Cynthia Larive professor 1992-ben szerzett PhD-fokozatot Dallas Rabenstein professor irányítása mellett a Kaliforniai Egyetemen, majd a Kansasi Egyetem Kémiai Tanszékén folytatta pályáját és lett egyetemi tanár. 2001 és 2005 között a Kansasi Egyetem Gyógyszerészi Kémiai Tanszékén társult professzorként dolgozott. 2005 januárjától a Kaliforniai Egyetem (Riverside) Kémiai Tanszékén egyetemi tanár. Tudományos díjai között megtalálható a IUPAC Fellow, az Eli Lilly Új Professzor Díj, az NSF Karrier Díj és a Kiváló Oktató Díj.

Larive professor jelenlegi kutatásainak központjában a mágneses magrezonancia (NMR) spektroszkópia bioanalitikai alkalmazása áll. Kutatócsoportja nevéhez fűződik az NMR diffúziómérések kidolgozása, mely módszer lehetőséget nyújt a fehérje-ligand kötődések jellemzésére. Olyan kísérleti technikákat dolgozott ki, melyek segítségével egyidejűleg több ligandum kötődése is követhető, a kölcsönhatás erőssége meghatározható és a kötött ligandum epitópja szubmolekulárisan jellemezhető.

A közelmúltban csoportja részt vett a mikrotekercses, nano- és mikroliter térfogattartományban működő NMR mérőfejek kidolgozásában. Ezek a fejek on-line elektroforézis és kromatográfiai elválasztásokban használhatók, többek között igen kis oldattérfogatú gyógyszerészeti mintákban. Larive professor a mikrotekercses NMR módszert az in vivo mikrodialízis technikával kombinációban is alkalmazza, többek között ishaemia-reperfúzió okozta szívstressz metabolikus változásainak a követésére.

82 eredeti közlemény szerzője, többek közt olyan nagyhírű folyóiratokban, mint a Science, az Analytical Chemistry és a Journal of the American Chemical Society.

Larive professor Magyarországon többször is járt és tartott három alkalommal előadást a Semmelweis Egyetemen és a Magyar Tudományos Akadémián. Jóvoltából a Semmelweis Egyetem és a Kansasi Egyetem közti tudományos együttműködés kiépült, és a Semmel-

weis Egyetem Gyógyszerésztudományi Karának munkatársai a Kansasi Egyetem Kémiai, illetve Gyógyszerési Kémiai Tanszékén összesen 28 hónapban dolgoztak vendégkutatóként. Larive professzor két lánygyermek, Erin (21) és Megan (18) édesanyja.

Cynthia Larive received her PhD degree in Analytical Chemistry in 1992 under the supervision of Professor Dallas Rabenstein, at the University of California .

In 1992 Professor Larive joined the Chemistry Department of the University of Kansas. From 2001–2005, she also held an appointment as Courtesy Professor in the Department of Pharmaceutical Chemistry at the University of Kansas. In January 2005 she returned to the University of California - Riverside as a Professor of Chemistry. Her awards include selection as an IUPAC Fellow, the Eli Lilly New Faculty Award, an NSF CAREER Award and an Award for Teaching Excellence.

Dr. Larive's current research involves bioanalytical applications of nuclear magnetic resonance spectroscopy (NMR). Her group was instrumental in the development of NMR diffusion measurements as an analytical tool to probe binding equilibria, especially ligand-protein binding. She developed techniques that allow specificity in cases where several ligands are studied simultaneously, providing information on the strength of the interaction and the nature of the epitope of the bound ligand.

She has been involved in the development of microcoil NMR probes with active volumes of nanoliters to microliters for on-line electrophoretic or chromatographic separations for the analysis of mass-limited samples, such as pharmaceutical preparations. Professor Larive is also using microcoil NMR along with in vivo microdialysis sampling to probe the metabolic changes resulting from cardiac stress induced by ischemia-reperfusion. She has produced 82 publications in peer-reviewed journals including Analytical Chemistry, the Journal of the American Chemical Society and Science.

She visited Hungary and held lectures at Semmelweis University and the Hungarian Academy of Sciences three times. Also, she promoted collaborative research between the University of Kansas and Semmelweis University, which resulted in long-term research fellowships for Semmelweis University faculty members at the University of Kansas in Pharmacy and Chemistry, in a total of 28 months.

She is the mother of two daughters, Erin (21) and Megan (18).

Prof. Dr. Gyöngyi Szabó

University of Massachusetts
Medical School, USA

Prof. Dr. Szabó Gyöngyi a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végezte tanulmányait, és jelenleg a University of Massachusetts Medical School professzora és a Hepatológia és Májbetegségek Központ, valamint a Gasztroenterológiai Kutatás igazgatója. Szabó doktor szakmai élete és klinikus kutató pályája összefogja a májbeteggek ellátását, az endoszkópiát világszínvonalú kutatási témával és az orvosi egyetemi oktatással. Dr. Szabó az innsbrucki és a leideeni egyetemen végzett kutatómunkát, majd PhD-tanulmányokat folytatott a University of Massachusetts Medical School-ban a trauma indukálta immunszuppresszióról. 1989-ben kapott először önálló kutatási támogatást a National Institute of Health-től, amely saját munkacsoport megalapításához vezetett. Az alkoholfogyasztás okozta immunológiai változásokat tanulmányozta, amellyel rövid idő alatt országos és nemzetközi figyelmet és elismerést szerzett. Ezt követően kutatási területe bővült, és magába foglalja a máj különböző megbetegedéseit is. Munkacsoportja számos fontos felfedezést tett, vizsgálták az innate immunrendszer szerepét az idült hepatitis C-ben, amely fontos adatot nyújtott a betegség patomechanizmusáról és kezeléséről. Szabó professzor asszony kutatói munkája nemzetközileg elismert, a legelismertebb egyetemek és tudományos társaságok vendégelőadásokra hívják, eredményeit rangos nemzetközi folyóiratokban közölte. Szabó professzor asszony számos tudományos társulat tagja, amelyek közül vezető szerepet tölt be az American Association for Liver Diseases (AASLD) és a Research Society on Alcoholism társaságokban. Az elmúlt években Szabó professzor asszony több nemzetközi konferencia és szimpózium szervezője és előadója volt. Több mint 10 éve rendszeresen bizottsági tagként részt vesz az NI I- és Európai Unió szakértői csoportjában és bírálóbizottságaiban. Prof. Dr. Szabó Gyöngyi fontos szerepet tölt be az orvostanhallgatók és a PhD-hallgatók oktatásában is, az utóbbit a University of Massachusetts és a Semmelweis Egyetem PhD-programjában.

Professor Dr. Gyöngyi Szabó, a graduate of the University of Debrecen, is currently Professor of Medicine and Director of Hepatology and Liver Center at the University of Massachusetts Medical School. She is also Chief of Gastroenterology Research at the University of Massachusetts. Dr. Szabo is an accomplished clinical scientist whose career integrates every day care for patients with liver disease, state-of-the-art research and teaching.

After gaining postdoctoral research experience at the University of Innsbruck, Austria and at the University Hospital in Leiden, The Netherlands, Dr. Szabo moved to the University of Massachusetts Medical School to study immunoregulation of post-trauma immunosuppression for her PhD research. In 1989, Dr. Szabo received a career development award from the National Institutes of Health that allowed establishing her independent research laboratory. Her research focused on the cellular and molecular mechanisms of alcohol-induced immunomodulation and the role of immune cells. Dr. Szabo's studies demonstrated that human monocytes are the primary target for the immunomodulatory effects of acute alcohol resulting in impaired antigen presentation capacity and T cell co-stimulatory function. Since then, Dr. Szabo's research has expanded into investigation of inflammatory cells in liver diseases caused by alcohol, hepatitis C or fat deposition. Her more recent studies investigated the role of innate immune cells in the pathogenesis of chronic hepatitis C virus (HCV) infection. She has made several novel discoveries in this topic, some of which have been published in the highest ranked journals. Her novel discovery was that the reduced myeloid dendritic cell functions in HCV could be reproduced by stimulation of HCV-naïve DCs with HCV core or nonstructural protein 3 (NS3). More recently, her studies demonstrated a novel interaction between HCV core and NS3 proteins and Toll like receptor 2 identifying new pathways that contribute to the ongoing inflammatory activation in patients with chronic HCV infection. Dr. Szabó has been recognized for her outstanding contributions to the hepatitis C and alcohol research fields and has received invitations to present her findings at the most distinguished universities in the USA and Europe. Dr. Szabó has published 64 original papers in high-ranking journals.

During her career, Dr. Szabó has assumed many leadership roles including organization of the Annual Hepatitis C Conference of the American Association for Liver Diseases (AASLD) and several satellite conferences and symposia at the Research Society on Alcoholism. She has served on various committees in the leadership of the AASLD and has been a member of more than 20 NIH Study Sections since 1992. Dr. Szabó has been reviewer for Research Foundations in the European Union, many prestigious scientific journals and she is Reviewing Editor of the Journal, Alcoholism. Dr. Szabó is a dedicated teacher and educator; she is a principal investigator and mentor for the PhD programs both at the University of Massachusetts and the Semmelweis University Medical School.

Prof. Dr. Vilmos Vécsei

Universitätsklinik
für Unfallchirurgie
Allgemeines Krankenhaus
Wien, Österreich

Vécsei Vilmos 1942. január 12-én született Sopronban. 1956 novemberében szüleiivel Ausztriába menekült. Sebészeti és baleseti sebészeti szakvizsgáját a bécsi I. Sebészeti Klinikán szerezte. 1979-ben PhD tudományos fokozatot szerzett. 1982-től a bécsi Wilhelminenspital sebészeti-baleseti sebészeti osztályát vezette, 1991-ben az Egyetem Baleseti Sebészeti Klinikájának igazgatója, majd a II. Baleseti Sebészet vezetője lett. 1992-től a két klinikát egyesítve tanszékvezető egyetemi tanárként, igazgatóként vezeti az Allgemeines Krankenhausban működő legnagyobb bécsi baleseti sebészeti ellátó centrumot.

Vécsei professzor tudományos érdeklődési köre a traumatológia súlyponti területeire (polytrauma, poszttrauma, osteomyelitis, intramedullaris osteosynthesisek, nyílt törések, lágyrész sérülések) irányul, de jelentős eredményeket ért el az üregi sérülések, gerincsérülések és az utóbbi években a porckutatás területén is.

A traumatológia számos területéről publikált. A német, angol és magyar nyelven tartott előadásainak száma 450. Tudományos munkáinak száma: 234, a kongresszusi beszámolóknak megjelent cikkei száma 190, összefoglalók és poszterek száma 232. Számos könyvrészlet szerzője, szerkesztője.

Vécsei professzor 10 Tudományos Társaság – köztük a Magyar Traumatológus Társaság és a Magyar Orthopaed Társaság – tiszteletbeli tagja, 28 Tudományos Társaság tagja, számos szakmai vezetőségi tagja, illetve elnöke. 1989 és 2001 között az Egészségügyi Minisztérium meghívására a Magyar Traumatológiai Szakmai Kollégium tagjaként tevékenykedett.

Kapcsolata a magyar traumatológiával több mint két évtizedre nyúlik vissza. Támogatásával a Semmelweis Egyetem Traumatológiai Tanszéke szoros munkakapcsolatot alakított ki a bécsi klinikával. Segítségével több magyar traumatológus nyert felvételt az Európai Traumatológus Társaságba, és az általa támogatott magyar ösztöndíjasok száma több mint száz.

Az utóbbi években, a traumatológia és ortopédia együttes szerepeltetésével, nemzetközi fórumokon hangsúlyozza a traumatológiai ellátási rendszer fontosságát és az ehhez szükséges szakmai tapasztalat jelentőségét. Törekvése, hogy a traumatológiát önálló szakterületként ismerjék el az Európai Közösségben.

Vilmos Vécsei was born on January 12, 1942 in Sopron. He fled with his family to Austria in November, 1956. He received his diploma in medicine in Innsbruck in 1967.

While working at the I. Department of Surgery in Vienna, he specialized in surgery in 1974 and in traumatology in 1976. In 1979, he obtained his PhD. From 1982 he was the director of the Department of Surgery and Traumatology at the Wilhelminenspital. In 1991 he became the director of the Department of Traumatology at the University of Vienna. Since 1992 he has been directing the largest trauma centre of Vienna at the Allgemeines Krankenhaus.

Professor Vécsei's scientific range of interest is mainly oriented on the central fields of traumatology, for instance polytrauma, posttrauma osteomyelitis, intramedullaris osteosynthesis, open faults, however, he also gained excellent results in spinal injuries, and in the past few years in cartilage research.

He has published in several fields of traumatology. The number of lectures given in German, English and Hungarian is over 450. The number of scientific works is 234, the number of articles published in congress reports is 190 and the number of summaries and posters is 232. He is the author and editor of numerous books.

Professor Vécsei is an honorary member of 10 scientific societies (among others: the Hungarian Traumatology Society and the Hungarian Orthopaedic Society) and a member of 28 scientific societies, moreover he is the president of several of them. Following the invitation of the Hungarian Ministry of Health, he was a member of the Hungarian College of Traumatology from 1989 until 2001.

His close relation with Hungarian traumatology reaches back to over two decades. Since the establishment of the Department of Traumatology in Budapest, he has built a tight relation with the University Clinic in Vienna. With his aid several Hungarian traumatologists were affiliated to the European Society of Traumatologists, and he also supported more than 100 scholars.

In the past years Professor Vécsei has done a great deal at international forums in uniting the fields of traumatology and orthopaedics with clearly formulating the importance of trauma care and the scientific experience needed. Currently, he is lobbying at the Committee of Health Care of the European Council for having traumatology recognized as an independent field of speciality in the European Union.